

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vniversalis Historiæ Ecclesiasticæ Medvlla

Pareus, Daniel

Francofurti, 1633

Admodum Venerandis Clarissimis Doctissimis viris: Ecclesiæ Iesv Christi,
quæ colligitur Metis Gallorum, Antistitibus & Pastoribus: Patribus omni
cultu mihi obseruandis: Salutem à Patre cœlesti in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64973)

Admodum Venerandis, Clarissimis Doctissi-
mis viris:

François de Couly

Ecclesiae IESV CHRISTI,

quæ colligitur **METIS** Gallorum, An-
tistitibus & **Pastoribus:**

Theophilo Co-
lonio.

Patribus omni cultu mihi obser-
uandis:

Paulo Fer-
vid.

Gedeoni Mar-

Salutem à *Patre* cœlesti in Domino Iesu per
Spiritum sanctum precatur

Salutem.

DANIEL PAREVS.

POSTQVAM imperuestigabili
Dei indultu efficaces errores
illibatam Ecclesie IESV
CHRISTI doctrinam velut fer-
mento quodam ita infecerunt, vt æ-
terna Dei veritas immutata fuerit in
horribile sathanæ mendacium, nul-
lum magis idoneum fucandis suis
):(2 fraudi-

E P I S T O L A

fraudibus glaucoma reperisse se sperarunt falsitatum illi architecti, quam venerandum ANTIQVITATIS insigne, sub quo detestanda quæque βδελύγματα tamquam impietatis suæ mantelo aliquot jam sæculis occultare confisi sunt. *Hic est mos Diabolicus*, inquit Augustinus (quæst. ii4. Nov. & Vet. Testam.) vt per ANTIQVITATIS traducem commendetur fallacia. Obseruat morem hunc spuria Ecclesia hodie ROMANA, quæ quamprimum astu soluti satanæ de virginata fuit, atque à castimonia veteris illius Romanæ Virginis nefando modo degeneravit, nullo alio scuto, quam præscriptione longinqua temporis, in qua stupendæ falsitatis suæ monstra de manu quasi in manum Romanensibus impostoribus contradita fuerunt, sese tueri solet, ac tum belle
secum

DEDICATORIA.

secum agi gloriatur, si sub larua ista in
 Templo Dei ferocem se facere quita
 sit. Atqui ô vere miseros mendacij
 amafios! Suo profecto ipsi se iugula-
 bunt gladio. Est ANTIQVITAS alia
 veritatis, alia mendacii. Hanc illi
 dum admirantur, & propugnant, ab
 altera graphice conficiuntur. VERI-
 TATI namque, ait Cyprianus (Epist.
 74. ad Pomp.) *nemo poterit præscribe-
 re, non spatium annorum, non patriocinia
 personarum, non præuilegium regionum.*
 Et luculente Ambrosius ad Symma-
 chum paganum (Epistol. 32) *Mensis
 nostra FIDE Sest, quæ ab ORTV mun-
 di manebat in sanctis, sed postrema ætate
 se diffudit in populos. Explosa igitur ea
 opinione, quæ ante conualuit, id quod erat
 VERVM, iure prælatum est.* Sed lon-
 ge apertius Basilius Magnus (in libel-
 lo de fide) sic loquitur: *Nobis nihil ex*
):(3 nostro

E P I S T O L A

*nostro arbitrio INDUCERE licet: sed
 nec eligere, quod aliquis de suo arbitrio ele-
 gerit. Apostolos Domini habuerunt
 authores, qui nec ipsi quicquam ex suo ar-
 bitrio, quod INDUCERENT, elegerunt:
 sed acceptam à CHRISTO disciplinam
 fideliter nationibus assignauerunt. Pro-
 feram adhuc testem huius sententiæ
 multo antiquiorem, multo dignio-
 rem Apostolum Iudam Lebbæum,
 qui (in Epist. vers. 3.) nos jubet decer-
 tare pro FIDE, quæ SEMEL tradita est
 sanctis. Hac insuper mente, & non a-
 lia, ANTIQVITATIS maiestatem tam
 splendide olim Vincentium Lyri-
 nensem, quem pro Achille toties
 nobis objectant Romanenses Mara-
 ni, collaudasse certum est. Ea, inquit,
 (libr. aduers. hæres. cap. 3.) est vera FI-
 DES, quæ ostenditur fuisse VBIQVE
 in tota Christi vniuersali Ecclesia, quæ
 ab*

DEDICATORIA.

ab OMNIBVS communi consensu, &
SEMPER fuit recepta, credita, admissa.
Non est mihi animus hoc proloquio
tenuiter persequi singula nouæ fidei
nunc-Romanæ mendacia decreta.
Alius id & loci & temporis fuerit.
Euincet modo illorum detestandam
vanitatem omnis HISTORIÆ EC-
CLESIASTICÆ concatenata series à
primordio Veritatis cœlestis ad dete-
ctum vsque mysterium iniquitatis
Babylonicę. Inde luce meridiana cla-
rius patefcet, quæ fuerit fides semel
tradita. Nostrane illa vera & tuta,
quæ in CHRISTO IESV cultores suos
beatos reddit: an deuia & falsa altera,
quæ technis Antichristi excogitata
præcipites affeclas agit in perditionis
abyssum. Nusquam dico euidentius
intelligi poterit, vnde defectionis
Romanensis momenta prima an in-

EPISTOLA

crementa petenda atque demon-
 stranda sint , atque ex HISTORIA
 ECCLESIASTICA, Hinc namque hæ-
 resium quarumcumque atque ἑτερο-
 δ. δα καλιῶν, incunabula dignosci pote-
 runt conueniētissime. Hinc liquido
 constabit veritas effati Hegesippiani
 apud Eusebium (libr. 5. cap. 26.) quod
 ad tempora vsque Trajani canon seu
 regula salutaris prædicationis , ver-
 bum , inquam , Dei incorruptum
 conseruatum sit : adeoque Ecclesia
 Virgo munda & immaculata per-
 manserit , corruptoribus Veritatis, &
 diuini Verbi temeratoribus aut nus-
 quam omnino exstantibus , aut et-
 iam si qui forte an fuerint, in occultis
 & abditis hiatibus terræ delitescenti-
 bus. Scilicet Apostolico choro, om-
 niq; illa ætate , quæ à Domino susce-
 perat viuæ vocis auditum , de hac lu-
 ce pro-

DEDICATORIA.

ce propudiose desciscente, tunc vel-
 ut in vacuum domum falsę doctrinę
 impius sese error demersit, & tam-
 quam vbi nullus iam diuini census
 defensor, corripientes arma menda-
 cij oppugnare Apostolicam verita-
 tem pertinaciter annituntur. Agite
 sultis, Romanenses Myrmillones,
 Antiquitatis hanc galeam quoad
 vultis obuertite, & è vestigio eodem
 clypeo capite vos fisti perferietis,
 vulnusque maius quam daturi estis,
 in præcordijs vestris indipiscemini,
 profligatique protinus ceu fulmine
 entheo toti toti occidetur. Pugnandi
 hæc corroborata fiducia istum apud
 me concitavit animum, vt intrepide
 in vnum velut fasciculum colligere
 annis sim vltimę Antiquitatis lon-
 ge lateque dispersę amabilem ordi-
 nem, quem in tam succinctum ma-

): (5 nipu-

EPISTOLA

nipulum primore hac mea cura, donec ætate, otio, rebusque alijs meis commodo ferentibus illustrius aliquod opus quondam à me condatur, nunc quidem concinnare studui. Atque hoc tirocinij mei specimen in Paternitatis vestræ sinum cur demisso animo deponere cogitarim, nolim vos vel mirari, vel adeo causas alias anxie à me efflagitare. Equidem vere vobis affirmo, Patres venerandi, calcar huius curriculi à vobis mihi primitus impactum fuit. A vobis autem? Testabitur utique id lubens volens, nisi fallor, Reuerendus Dominus Colonius, Symmysta vester conjunctissimus, meamque hanc compellendi fidentiam vltro vobis explicare beniuole haud grauabitur: imo adeo benignissimæ huius suæ *προθυμίας* *ἰσχυροῦς* innocenti huic vestibulo *ἱστορίας*

ἱστορίας

DEDICATORIA.

storix meæ publicitus appendere
 nullus dubitavi, illius affectus sui in
 nomen Pareanum, adeoque me i-
 ipsum, locupletissimum testimo-
 nium, eruditissimam illam & delenifi-
 cam epistolam ad parentem meum de
 studiis meis cui cui modi amico ani-
 mo perscriptam. Enimvero lubens fa-
 teor, numquam me eousque alas par-
 uitatis meæ libraturum fuisse, ut in
 tam arduum, ipsoque Eusebio teste,
 difficilimum laborem me confer-
 rem, quippe & ætatis meæ & Eccle-
 siasticæ ~~ætas~~ ^{ætas} memor, nisi hoc heni-
 ucho tam proclivi tam indulgenti
 orbitas impeditæ huius viæ me insi-
 stere posse in animum induxissem:
 posteaquam videlicet tam prospere
 successit primus ille meus conatus in
 contrahendo vniuersalis HISTORIÆ
 PROFANÆ adæque diffuso corpore.

):(6 Acce-

EPISTOLA

Accedebat & aliud instituti huiusce
 mei ἑλκυστικόν, rerum inquam mea-
 rum subitanea facies, quæ una cum
 publica contritæ patriæ nostræ for-
 tuna quasi ἐπὶ μηχανῆς nunc nuper in
 melius conuerti visæ sunt. Nimirum
 exercuit nos, vti recordamini, plu-
 rimum annorum tristissima Ate, quæ
 in diuturno ac perturbato exilio om-
 nes Musarum lubentias, omnia gau-
 dia, omnemque hilaritudinem no-
 bis plane expectorauit, ac nihil nisi
 diuidias & cordolia creauit. A rabie
 ista immani Anti-Christiana Eccle-
 siam Iesu Christi an hęc gementem
 supremus malorum Auerruncus li-
 berare nuperrime occæpit, instau-
 rando cultui suo concesso Boreali il-
 lo Cyro, qui populum Dei iuxta cum
 Dynastis & potestatibus à Romana
 Meretrice misere subjugatis, ac tan-
 tum

DEDICATORIA.

tum non crudeliter oppressis, in templum Domini reducat. Inter quos & Herus meus Serenissimus auitis suis territoriis ab Iberica tyrannide barbare contra diuina humanaque jura spoliatus, in Domino caput rursus extulit, gauisusque vnice fuit, nouam sibi copiam virtute Dei concedi instaurandi Israel. Quo zelo repurgandi Ecclesias scholasque, ab pestilenti fermento Babylonico insanum quantum vitiatas, dum flagrat religiosissimus Princeps, me quoque clementissime nuperrime euocatum voluit Seminarium nouum Lutreæ suæ pro gratia mihi à Deo concessa recens plantare, iuuentutemque antiqua pietate, linguis liberalibusque artibus, sub irreptitia noua Idolomania prodigialiter pulsas, rursus imbuere. In hac igitur vestra vicinia

✠ 7

præte-

EPIST. DEDIC.

præteritorum annorum memoria autrem min vellicauit, è vestra Ecclesia identidem nouas plantulas in Urbis huius *φυσιοθέρειον* fuisse submissas, in quo animulos suos & vera pietate & liberali doctrina morumq; commoditate informare quirent. Nouam hanc prouehendę iuuentutis heic iterum patefactam commoditatē quin Paternitatibus vestris hoc tempore insinuarem, pro singulari cultu in vos meo intermittere non potui: vestras Paternitates humiliter orans, vt hanc meam *προσφώνησιν* æqui bonique consulatis. Dominus Iesus regat vos Spiritu suo sancto, vestrisque laboribus copiose benedicat, repleatque omni & spirituali & corporali benedictione. Lutreæ Palat. a. d. Eidd. Septem.

1632.

THEO.